

NOVICE

kmetijskih, rokodelnih in narodskih reči.

Na svetlobo dane od krajske kmetijske družbe.

V red devane od *Dr. Janeza Blehveisa.*

Tečaj **VII.**

V sredo 21. svečana (februarija) 1849.

List **8.**

Slovencam!

Rojstni gojzd je domovina
Tici védno nar bolj draga,
Ta je hišica ji blaga,
Ni ji nikdar brez spomína.

Le ko gojzde sneg pogérne,
Ojstra zima jo prežéne
'Z hoste mraza zamorjéne;
Alj na pómlad koj se vérne.

Ino pesme tú prepéva,
Ktere v gnjezdu prepeváti
Jo je učila blaga mati,
Po domače gostoléva. —

Taka je ljubézin prava
Do premile domovíne,
Ki je terdna, ki ne mine,
'Z serca pride, čista, zdrava.

Nej Slovenci! tud med nami
Ljubav ta se ne pogrésa,
Bo nej terdna, nej ne péša,
Zlo nobeno je ne zmámi!

M. Veljavec.

Ne zamudíte nobene ure!

Kmetovavci! ki imate sadno drevja v svojih vertih ali po družih krajih, in ki še niste gosencnih mešičkov, po vejicah zapredenih, pobrali, ne zamudíte nobene ure več, jih pokončati. Že se ta škodljivi merčes oživlja, in vam žuga veliko škodo.

Zdej, dokler se mešički še vkupej deržé, se lahko pokončajo, če vejice z mešički vred proč postrizete ali porežete, in potem vse čisto vkup pobêrete, pa ne v vodo ali kakšín drug kot veržete, kakor je sêmtertjê navada, ampak jih poteptane globoko v zemljo zakopate, ali pa — kar je še veliko boljši — na ognji čisto sožgête.

V nekterih krajih je létas sila veliko gosencnih mešičkov viditi — pokončajte jih, de se vam ne bo zgodilo, kakor se je bilo zgodilo pred nekterimi léti nekímu svojoglavcu poleg Ljubljane, ki se je opominovan, de naj svoje drevesa požrešnih gosenc očedi, zgovarjal: „E kaj se bo človek okvarjal s gosencami — kakor so prišle, bojo pa spet šle.“ Neverni Tomaž pa se je kmalo prepričal, de gosence nišo šle, kakor so prišle — ampak de so drevesam vse pirje in cvetje objedle, de niso clo nič rodile, in de se mu je še zraven tega veliko žlahnih drevés posušilo!!

Zatorej ne zamudíte ne ene ure več, dokler se gosence še niso razlêzle. Zdej je še čas; kmalo bo prepôzno!

Kér imajo gosence to lastnost, de kadar v enim kraju drevesa objejo, iz eniga verta v družiga lezejo, je po-

tréba, de se vsi sosedje tega dela pridno lotijo. Torej župani! ki ste prebrisaníh glav, oznaníte to delo po celi vasi, in spodbodite zanikerne sosedé, de naj vsi enako storé! *)

A. Fleišman.

Zbudíte se hišni gospodarji po kmetih!

V poslednjih Novícáh smo vam oznaníli o ginj na Kokrici in Rupi; danes s žalostjo oznanimo, de ste te dve vasi skorej popolnoma pogorele, hiše, pôdi in druge poslopja. Tudi 7 ljudi je ob življenje prišlo in več živine. In koliko hišnih gospodarjev je bilo pri bratovšnji sv. Florijana zavarovanih? Kaj mislite: koliko?

Sram nas je povedati, de na Kokrici le eden, na Rupi pa dva! Ko bi bile Kokrica in Rupa vasi v visocih gôrah ali v kakim drugim zabitim kotu, kamor nobeno podučenje ne seže, kamor nobeni časopís ne pride — bi že ne hotli nič rêči. Ali Rupa in Kokrica ste blizo mesta — in vunder je taka zanikernost, taka nemarnost! Potlej je jok in žalost, kadar nesreča pride — pa je že prepôzno!

Koliko so že Novíce opominovale, de naj bi **vsak** gospodar stopil v bratovšnjo sv. Florijana — pa še nismo mógle s svojimi opomini *vsím* gospodarjem oči odpreti. Mislijo, če le sv. Florijana na hišo namalajo, je pa že dosti! Bog pomagaj taki slepôti!

Nekteri vpijejo: to je *nov davk*, kteriga si na glavo nakopamo! Téh grošev se bojite, ktere imate za varnost svojiga premoženja vsako léto enkrat odrajtati — kar pa za židane rute, za tanjko suknjo, za kofè, za vino in žganje po kerčmah iz mošnje vsak teden gré, to pa ni davk, to je — se vé de — le za potrebo! De bi ljudjé vender enkrat spoznali, kaj je k njih lastnimu pridu! Kaj mislite, de ima kdo drug od tega denarja dobiček, kakor samo Vi? Če ravno deset ali dvajset lét ne pogorite — vas pa beraška palica zadene, če se vam v edin in dvajsetim létu to zgodi.

Zbudíte se tedej, ljubi moji! iz globoke zaspanosti, in spreglejte, de vas silna nesreča ne zadene!

Gariboldi.

Živinorejcam okoli Ljubljane na znanje.

V gradu na Fužinah (Kaltenbrunn) pod Ljubljano imajo praviga Švajcarskiga bika srednje velikosti in kej lepe postave. Živinorejcam, ki si želijo lepo živino za plême izrediti, se da to na znanje.

*) Vertne škarje na visoci štangi, s kterimi se dajo opredene visoke vejice lahko odšipniti, so vsacimu pridnimu kmetu tako potrebne, kakor plug in matika. — Prijatli! vi vpijete čez desetino — zato pa, če vam gosence več ko desetino sadja pokončajo, zato pa vam ni nič mar!

Vredništvo.